

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda Dioecesis Paderbornensis Rituali Romano accommodata

Hermann Werner <Paderborn, Bischof>

Nevhsii, 1687

De Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36005

currisse declaratus es. In nomine Patris ✠ & Filij, & Spiritus sancti. Amen.

Si vero confessario, sive in foro conscientie, sive extra data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc, postquam abolverit à peccatis, addat consequenter.

Et eadem auctoritate dispenso tecum super irregularitate (*vel si sint plures*, irregularitatibus) in quam, (vel in quas) ob talem (vel tales causas) NN, incurristi, & habilem te reddo, & restituo te executioni ordinum & officiorum tuorum. In nomine Patris ✠ & Filij & Spiritus sancti. Amen.

Si nullum habeat ordinem, dicatur. Habilem reddo te ad omnes ordines suscipiendos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, & fructus malè perceptos, condonare, subjungit.

Et restituo tibi titulum beneficii (vel in plurali.) & condono tibi fructus malè perceptos In nomine Patris &c.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO EUCCHARISTIÆ SACRAMENTO

OMnibus quidem Ecclesiæ Catholicæ Sacramentis religiosè sanctèq; tractandis magna ac diligens cura adhibenda est; sed præcipuè in administrando ac suscipiendo sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius, & admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum & maximum Dei donum, & ipsemet omnis sanctitatis & gratiæ fons, auctorq; Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet, reverentia, debitoq; cultu tractet, custodiat, & administret; tum etiam populus sibi commissus id religiosè colat, sanctè, frequenterq; suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, & quanta animi religione ac pietate, & humili etiam mundoq; corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere: ut præmissâ Sacramentali confessione, omnes, saltem à media nocte, jejuni, & utroq; genu flexo, Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri, quantum fieri potest, à mulieribus separati. Ut vero ad frequentiorè communionem suavius & efficacius suos inducat non facile nec importunè extra quatuor majora festa exiget aut admittet nummos confessionales.

Moneantur præterea Communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neq; de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species ex ore decidant: sed, qua par est, devotione, aliquantis per in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atq; etiam de sanctissimâ passione Dominicâ, in cujus memoriâ hoc mysterium celebratur & sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuò aliquot particulæ consecratæ, eo numero, qui usui infirmorum, & aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pixide, ex solida, decentiq; materiâ, eaq; munda, & suo operculo bene clausâ, & quantum res feret, ornato in tabernaculo obserato.

Hoc autem tabernaculum omni alia re vacuum, in altari majori, vel in alio, quod cultui & venerationi tanti Sacramenti commodius videatur ac decentius, sit collocatum, ita ut nullum alijs sacris functionibus, aut ecclesiasticis officijs impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures vel saltem una, diu noctuq; perpetuò colliceat; curabitq; Parochus, ut omnia, ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaq; sint & conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ verò seu particulæ consecrandæ sint recentes, & ubi eas consecraverit, veteres primò distribuat, velumat.

Fideles omnes ad Sacram Communionem admittendi sunt, exceptis ijs, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publicè in digni, quales sunt, excommunicati, interdicti, & manifestè infames, veluti meretrices, concubinarij, sceneratores, magi, sortilegi, blasphemii, & alij ejus generis

generis publici peccatores : nisi de eorum poenitentia & emendatione constet. & publico scandalo prius satis fecerint.

Occultos verò peccatores, si occultè petant, & non eos emendatos agnoverit, repellat; non autem si publicè petant, & sine scandalo ipsos praterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communionem dare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, & devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Iis etiam, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem & gustum habent, administrari non debet.

Ordo ministrandi Sacram Communionem.

DE mysterijs in hoc Sacramento contentis populus in catechesi frequenter moneatur, & doceatur, ut ea, qua par est devotione & reverentiâ maximâ accedat, Sacerdotes cum stola, clerici in sacro, Laici in suo decenti & mundo habitu communicent.

Sacerdos igitur, sanctissimam Eucharistiam ministraturus, hostijs, seu particulis, pro populi multitudine consecratis, vasculoq; uno vel pluribus, decenti & comodo loco expositis, cum vino ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, & ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, ac superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris officio illius diei convenientis, præcedente ministro, procedit ad altare manibus junctis, & accensis cereis, facta prius & postea genuflexione, extrahit pyxidem, & illam super Corporale positum discooperit.

Minister genibus flexis, nomine populi, ad cornu epistolæ facit confessionem generalem dicens. Confiteor Deo &c. tum Sacerdos iterum genuflectit, & manibus junctis ante pectus, vertit se ad populum, advertens ne tergum vertat Sacramento, & in cornu evangelij dicit Misereatur vestri &c. & addit.

Indulgentiam, absolutionem ✠ facit dextrâ Crucem super populum, & remissionem peccatorum vestrorum, tribuat vobis omnipotens, & misericors Dominus. **R.** Amen.

Deinde ad altare se convertit, genuflectit, manu sinistrâ pyxidemprehendit; & duobus digitis, pollice & indice Sacramentum accipit, & elevat, conversusq; ad populum in medio Altaris dicit.

Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccata mundi.

Deinde latina lingua ter dicit.

Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, & sanabitur anima mea.

Postea accedit ad communicantes, & incipiens ab ijs, qui sunt in cornu epistolæ, Clericis autem ad gradus altaris genuflexis, distribuit communionem, dicens ad singulos.

Corpus Domini nostri ✠ JESU CHRISTI custodiat animam tuam in vitam æternam, Amen. **Facitq; cum Hostia crucem super pyxidem.**

Si sub Sacro communicent, post datam communionem, sumit ablutionem, dicens: Quod ore sumpsimus &c. si vero extra Sacrum, dabit benedictionem cum pyxide super populum nihil dicens, & sic cum omni reverentia reponit Sacramentum.

Poterit etiam post datam communionem dicere Ant. O Sacrum convivium in quo Christus sumitur, recolitur memoria Passionis ejus, mens impletur gratiâ, & futuræ gloriæ nobis pignus datur. **Y.** Panem de cælo præstitisti eis. **R.** Omne delectamentum in se habentem.

Y. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor &c. **Y.** Dominus vobiscum. **R.** Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti; tribue quæsumus, ita nos corporis & Sanguinis tui Sacramysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis &c.

Tempore